

## Дневникъ 95.

На засѣданието, държано на 6 Септемврий 1883 г., отворено въ 2 ч. слѣдъ пладнѣ, въ отсъствие съ отпущекъ на Юркова и безъ отпущекъ на Д-ръ Чомакова.

Дир. на Общ. Сгради Стамбулски поиска думата отъ г. прѣдсѣдателя да даде устно нѣкои свѣденія по пратеното нему отъ П. К. прешение отъ прѣдприемача Н. Лукасъ каза, че Дир. публикувала обявление чрѣзъ в. в. „Народни Гласъ“, „Марица“ и „Филипополисъ“. по три пѣти въ всѣки брой, за постройката на Айтоскиѣ казарми, за първата аджодикация на 2 Юния. На дена никой прѣд-приемачъ не се явилъ. Поканиле се нѣкои тукашни — отказали. Тогава опрѣдѣлили вторъ срокъ 13 Юлий. По вѣстникитѣ се обявило това. Той, Директорътъ самъ като ходилъ въ Ямболъ, Бургасъ, Сливенъ и намѣрилъ нѣкои прѣдприемачи и ги поканилъ да взематъ участие въ търга. Като дошълъ тукъ пратилъ книжката по условията на тия лица да ги прѣгледатъ. Освѣнъ тия тогава изявили желание да напдаватъ и нѣкои отъ Нова-Загора и Карнобатъ. Додето той да пита за състоянието на положението на повитѣ желающи, обадилъ се Лукасъ и поискалъ да види книжката, които му се и пратили, когато чрѣзъ префекта можлъ да узнае, че той билъ добъръ прѣдприемачъ. Закачилъ се пазарлъжкѣтъ Лукасъ отъ тамъ далъ 10<sup>0</sup>/<sub>0</sub> намаление, съ второ съобщение за послѣдни устно далъ пакъ същия <sup>0</sup>/<sub>0</sub>. Като дошълъ въ Пловдивъ прѣдложилъ още 1<sup>0</sup>/<sub>0</sub>, а на 2 Августъ повторно прѣдложилъ същото, (прочете прѣдложението). Казало му се да доде слѣдъ 2—3 дена, до нѣто се направи рапортътъ и проектоконтрактътъ. Послѣ това ся явилъ Гайтански и прѣдложилъ 8<sup>0</sup>/<sub>0</sub> намаление. Потърсили Лукаса да му съобщатъ това, но не можали да го намѣрятъ. Вслѣдствие на това и по съгласието на Частния Съвѣтъ, проектиралъ се контрактъ съ Гайтански. Контрактътъ се предложилъ на Ч. Съвѣтъ. Въ това врѣме Лукасъ подалъ прошение на Ч. Съвѣтъ и на П. К. да се повърне намалението. Ч. Съвѣтъ повърналъ търгътъ. Въ отговоръ на питанieto на П. К. казва, че намалението взело вече окончателенъ характеръ вчера, слѣдъ като Гайтански намалилъ на 24<sup>0</sup>/<sub>0</sub> и Лукасъ се оттеглилъ.

П. Комитетъ като изслуша това, мина на дневния рѣдъ.

Съобщение № 2310 отъ Главний Управителъ, отговора че разсилний на П. Комитетъ Ир. Ломевъ, за когато се изисква възнаграждение, ако е въ твърдѣ бѣдно състояние, може да поиска помощъ отъ Дир. на Вжтрѣш. дѣла, дѣто има сума за тая цѣль.

Г-нъ Величковъ прѣдложи да остане писмото безъ слѣдствие, като се пише на Главний Управителъ, щото въ отговоритѣ си на П. К. да държи по вече вежливостъ.

Г-нъ Кесеяковъ се съгласява на това. Прибави, че П. К. очакваше правилникъ за изтегляване на суммата, но отъ писмото се види, че не е съобщена работата на Дир. на Финанситѣ.

Г-нъ Калчевъ каза, че когато П. К. рѣшава нѣщо, трѣбва да прѣдвижда послѣдствията. П. К. при въпросното рѣшение е казалъ, че ще настоява да се изпълни. Прибави че не говори въ полза на рѣшението по веднѣжъ взето това рѣшение, трѣбва П. К. да настоя да се изпълни. Приема бѣлѣжката и на Величкова.

Г-нъ Гешевъ Напълно се съгласява съ Калчева.

Г-нъ Странски поддържа, че намѣсто да се постигнаше по тоя начинъ за удовлетворение на просителя, можеше дъ се създаде при П. К. по друга служба за него.

Г-нъ Кесеяковъ прибави, че явно не може да се укори Гл. Управителъ за гдѣто писмата иматъ тоя языкъ, защото писмата се съчиняватъ отъ канцелярията, та той може би безъ да ги прочита ги подписва. За нужно намира да се не влиза въ неприятни преписки по тоя случай. Прѣдлага или да се настоя да се изиска правилникъ или пъкъ Ломевъ да направи друго прошение за да му се иска помощъ отъ Дир. Вътрѣшнитѣ дѣла.

Г-нъ Величковъ забѣлѣжи, че писмото може да е отъ Кръстевича, но на всѣки начинъ П. К. трѣбва да изрази скѣрбъ за тоя случай. Точно по-вече. че ако Гл. Управителъ не знае това, ще може да се научи, че има окол себе хора, ксито злоупотрѣбляватъ съ довѣрието му.

Прѣдложи и се прие да се разясни на Гл. Управителъ за причинитѣ, по които Ломевъ може да има право на едно такъво възмѣграждение, като въ края на писмото се забѣлѣжи, че „начинътъ по който е писано писмото на Главний Управителъ направи скѣрбно впечатление на П. Комитетъ.“

Съобщение № 3231 отъ Дир. на Общ. Сгради, явява, че дѣйствиелно с. Маджари нѣма достатъчно земя за паша, но Дир. имъ отпущнала земя както и позволила да се снабдява съ дърва.

Остава за свѣденіе.

Депеша № 472 отъ Кн. Цертелева. Въ отговоръ на телеграммата ни отъ 20 Майя, благодари на П. К. за състраданията му по случай на смъртъта на брата му княза Цертелева (бивш. русскій консулъ въ пловдивъ).

Остава за свѣденіе.

Депеша № 469 отъ сѣдил. писаръ Попповъ изъ К. Агачъ явява, че по причина на правит. работа отсъствувалъ отъ военното обучение, за което билъ наказанъ съ 16 дни затворъ. Молилъ замѣненіето на затвора съ глоба, но команданта не се съгласилъ. Влѣдствие моли за покровителство отъ П. Комитетъ.

Праца се на Началникътъ на Милицията да даде нуждитѣ свѣденія.

Г-нъ Ив. Ст. Гешевъ за думата и каза, че комиссията (отъ него и Калчева) натоварена за двѣ работи да влѣзе въ споразумѣние съ Дир. на Фин. свършила миссията си.

Върху въпроса за мѣрkitѣ и теглитѣ, каза че работата стояла така: всички мѣрки и теглилки Честний Съвѣтъ и Директорътъ приели да се изработятъ отъ тук. еснафи, сѣмо не и метритѣ, които не можали да направятъ точни, че трѣбвало да има машини за точно подраздѣление на сантиметри. Самъ пжлно-

мощникът на еснафитъ, Хр. Дюкмеджиевъ, казалъ, че безъ машина истина не могатъ да се искаратъ точни метритъ, но поискалъ срокъ да донесе машина и направи метритъ сжко какго европейскитъ. Директорътъ се съгласилъ на това, на теженъ рискъ; като направатъ 100, 200 метри, ако излѣзатъ точни да се предадатъ за изготвление сички други метри, иначе — да се дадатъ на европейци. До това споразумѣние дошли: комиссията и Директорътъ. Директорътъ ся съгласилъ да устжи и на това прѣдложение на комиссията, да не настоява за въпроса за щемпеля, понеже асли тоя въпросъ се пренебрѣгналъ въ началото. Колкото за въпроса че трѣбва да става, спор. О. У., публиченъ търгъ, комиссията показала на 37 чл. 9 прит. на О. У., който позволява въ извѣстни случаи безъ търгъ да се правятъ работи, въ които случаи причислила и въпростний. Директорътъ още указалъ на обстоятелството, че цѣната била по-висока на вѣщите, отъ колкото тая, ако тѣ се направятъ въ Европа. Но комиссията намира не твърдѣ голѣма тая разлика.

Г-нъ Кесяковъ, колкото за ценността каза, че може да се прѣпоръчи щото тя да бѣде равна, съ оная която би се прѣдложила отъ европейци.

Г-нъ Гешевъ напротивъ настоява, че може да има една разлика, стиг. тя да не е „твърдѣ осѣзателна“.

Г-нъ Странски не е съгласенъ де се оставятъ и метритъ на тук. еснафи не за друго, а защото работата би трѣбвало да се продължи до 6 мѣсеца още.

Слѣдъ това прие се прѣдложение да се каже, че цѣната тукъ може да бѣде по голѣма; но не твърдѣ осѣзателна.

Г-нъ Гешевъ продължи и за втория въпросъ: за пенсиятъ на опълченцитъ. Главната мжчнотия била, че нѣмало достатъчно пространство земи. Само 6,000 уврата имало готови земи. Дир. се распорѣдилъ още да узнае какви други праздни зами може да има. Комиссията останала съгласна щото да се даджтъ кое земи кое пари, та да стигне това пространство. Паритъ (по 10 лири) да се плащатъ на два пжти. Пари щѣли да отидатъ до 3,000 лири. За да стигне това пространство земи и това количество пари, пресмѣтнало се едно дѣление на категории опълченцитъ, именно туз. и македонскитъ, а не и севернобългарскитъ, които сж получили и тамъ възнаграждение. Комиссията спорѣдъ това направила измѣненія въ правилника и го прѣдлага на одобрение отъ П. Комитетъ.

Слѣдъ това П. К. пристжпи къмъ гласуване на правилника.

Чл. 1. Прие се така: опълченци сж всички ония, които са взели участие въ рѣдоветъ на опълчението въ войната прѣвъ 1877 и 1878 год.

Чл. 2.

Г-нъ Кесяковъ припомни, че тукъ би трѣбвало да се каже, че опълченцитъ отъ Северна България, които тамъ са получили или подлѣжи да получатъ възнаграждение се исключаватъ. Спорѣдъ него не трѣбва това да ся туря въ законъ, който има сила само за Румелия. Все пакъ казва че може да се прибави такъво опрѣдѣление.

Обаче прие се членътъ както прѣдлага комиссията, именно:

Чл. 2. Всѣки опълченецъ има право да получи или едно врѣменно възнаграждение или пожизненна пенсия.

Чл. 3. се прие така: Всѣки опълченецъ, който има приходъ отъ 2.000 гр. на горѣ, получава едно врѣменно възнаграждение отъ 20 обл. уврата земя.

Чл. 4. се прие така: иматъ право на пожизненна пенсия:

а) Раненитѣ или заболѣлитѣ прѣзъ врѣмето на войната и неспособни за работа опълченци;

б) Ония опълченци, които са заболѣли слѣдъ войната и са станали неспособни за работа.

г) Здрави бѣдни опълченци.

Чл. 5 се приема така:

Пожизненна пенсия се опредѣлява:

а) За първата категория 100 гр. златни

б) За втората " 75 " "

в) За третата " 40 " "

Чл. 6 се прие така: бѣднитѣ опълченци отъ трета категория иматъ право на изборъ мѣжду едно врѣменно възнаграждение отъ 20 увр. земя, или пожизненна пенсия.

Ония които прѣдпочататъ да получатъ земя, дава имъ се и едноврѣменна помощъ отъ 500 гр.

Тукъ се спрѣ разискванието, а се рѣши да се пише на настоятелството на опл. дружество да даде мнѣнието си по тоя въпросъ на комиссията, която разглѣжда правилникътъ, че послѣ П. К. да се произнесе.

Г-нъ Ив. Ст. Гешевъ прѣдложи и се прие за да се прати запитване на правителството да ли е истиненъ слухътъ, че около 2,000 семейства, въ рестоание на 5 до 10 дни, сж се изселили отъ Ст. Загор. департаментъ въ княжеството.

(Засѣданието се закрива въ 4 часа)

Прѣдсѣдателъ: Д-ръ Янкуловъ

Подпрѣдсѣдателъ: Д. Юруковъ

Секретаръ: Д. Стамболовъ